

Ježiš odkryl bohatstvá svojho Srdca

Svätý evanjelista Ján, ktorý pri Poslednej večeri sedel po Pánovom boku (porov. Jn 13, 23-26), bol ako jediný z apoštolov aj pri zomierajúcom Ježišovi (porov. Jn 19, 25-27). Ako očitý svedok Kristovej smrti na kríži (porov. Jn 19, 35) napísal tieto slová: Keď prišli vojaci, „polámali kosti prvému aj druhému, čo boli s ním ukrižovaní. No keď prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, kosti mu nepolámali, ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bol a hneď vyšla krv a voda. Toto sa stalo, aby sa splnilo Písmo: «Kosť mu nebude zlomená.» A na inom mieste Písmo hovorí: «Uvidia, koho prebodli»,. (Jn 19, 32-34; 36-37). Toto svedectvo, ktoré zaznamenal sám sv. Ján, nemá byť nejakou útechou, že Kristovi po jeho smrti nepolámu kosti. Utrpenie, ktoré bude Mesiáš prežívať, sa dá ťažko porovnať s niečím iným. Nielenže bude mať prebodnuté srdce a spočítané všetky kosti, ako o tom hovorí 21. žalm (18. verš), ale musí počítať aj s duševným utrpením. Prorok Zachariáš vkladá do úst budúceho Mesiáša bolestné slová: „Čo sú to za rany medzi tvojimi rukami?“ - odpovie: «Tie mi zasadili v dome mojich milých.» (Zach 13, 6). Budúcnosť teda nie je potešujúca. A predsa, nie je to úžasné, že Boží Syn o tom všetko vie a napriek tomu uskutočňuje toto dielo spásy? Vie, že bude mnoho trpieť a nakoniec bude vydaný na smrť. Zrieka sa svojej nebeskej slávy, ktorú mal od vekov u Otca, berie na seba prirodzenosť služobníka a stáva sa jedným z nás. Dánsky básnik Jense Jakobsen opisuje v jednej novele scénu ukrižovania Ježiša Krista, v ktorej píše: „Tu videl Boží Syn, že ľudia neboli hodní vykúpenia. Vytrhol nohy cez hlavičky klincov, zaťal päsť a odtrhol ich, zoskočil dolu, roztrhol svoje rúcho s hnevom kráľa a vystúpil do neba. Kríž zostal stáť prázdny a dielo vykúpenia nebolo nikdy dokonané...“ Iste by to bolo tak, keby bol Ježiš ako my. Ale on zostal na kríži až do konca. V jeho srdci horela Božia láska a tá nehľadá iba na prítomnosť. Starší francúzsky film Gombíková vojna hovorí o chlapcovi, ktorý v zápale boja prišiel o všetky gombíky. Preto s plačom vyhlásil: „Keby som bol o tom vedel, tak by som tu vôbec neprišiel.“ Keby bol Ježiš len obyčajným človekom a vedel, čo ho čaká, spása by nebola nikdy uskutočnená a my by sme stále žili v odlúčenosti od Boha. Ježiš je však aj Boh,

ktoré je iné než srdce človeka. Jeho Srdce je obetavé, preniká láskou k druhým, je schopné nevyhýbať sa obeti, o ktorej vopred vie. Spisovateľka Gertrud von le Fort v diele Pilátova žena kladie Piláta na sklonku života do Ríma. Tam nariadi zatýkanie kresťanov a medzi nimi, bez jeho vedomia, zatknú aj jeho manželku Claudiu Proculu. Zbadá ju až v aréne, keď s desiatkami iných kresťanov zomiera. Je otrávený a doma chce spáchať samovraždu. Vtedy pristúpi k nemu služobná umučenej manželky a odvážne mu povie: „Pontský Pilát, Claudia zomrela tak, ako zomrel Kristus: skrze teba, ale aj za teba.“ O každom z nás, o každom človekovi, čo na tejto zemi žil a bude žiť, treba povedať tieto slová. Ježiš Kristus nevisí na kríži len pre nenávisť jeruzalemskej veľrady, pre Pilátovu zbabelosť alebo Judášovu zradu. Kríž a celá jeho hrôza je výplodom ľudskej spoločnosti, je výplodom hriechu. Obetuje sa preto, aby každý mohol poznať, že Boh je Láska. Pochopiť celú tú šírku i dĺžku, hĺbku i výšku plnosti Božích darov. Preto je vlastne nutné, aby z Božieho rozhodnutia bolo Ježišovo Božské Srdce prebodnuté, pretože len takto mohol odkryť „bohatstvá svojho Srdca“ a len takto z neho mohlo vytiecť to, čoho je plné: láska, ktorá presahuje všetko poznanie. Ježišovo Božské Srdce je bohaté, pretože z jeho rúk dostávame aj pozemské veci až prehojnou mierou... Svadobníkom dal šesť plných veľkých nádob vína. Viac nádob tam ani nebolo... Hladným dal chlieb, a to v takej miere, že sa nazbieralo odrobiniek raz za dvanásť košov, inokedy za sedem... Jeho Srdce je bohaté pre všetkých; a to boli poväčšine takí, čo ho ani nevzývali, ba ani len nevedeli, že by mohol a chcel urobiť to, čo urobil. Božie bohatstvo sa však nevyčerpáva týmito pozemskými vecami. Ovocie svojho vykupiteľského diela dáva všetkým. Predovšetkým on sám, Kristus, je tým bohatstvom. Sv. Pavol o tom píše: „Hoci bol bohatý, stal sa pre vás chudobným, aby ste sa vy jeho chudobou obohatili.“ (2 Kor 8, 9). Všetko svoje bohatstvo nám Boh dal, keď nám dal vlastného Syna. Nuž a „akože by nám s ním nedaroval všetko!“, píše sv. Pavol (Rim 8, 32).

R: Tvoje milosrdenstvo, Pane, ospevovať budem navcky.

- 1 Pánovo milosrdenstvo
chcem ospevovať
navcky; *
po všetky pokolenia
hlásať svojimi ústami
tvoju vernosť.
- 2 Veď ty si povedal:
„Moje milosrdenstvo je
ustanovené navcky.“ *
Tvoja vernosť je
upevnená v nebesiach.
R.
- 3 Blažený ľud,
ktorý vie jasat! *
Kráča vo svetle tvojej
tváre, Pane;
- 4 deň čo deň sa raduje
z tvojho mena *
a honosí sa tvojou
spravodlivosťou.
R.
- 5 Lebo ty si
jeho sila a nádhera *
a tvojou priazňou sa dvíha
naša moc.
- 6 Veď náš vládár
patrí Pánovi *
a náš kráľ
Izraelovmu Svätému.
R.

Od vyznania viery k vyznaniu lásky

Oslavujeme dvoch apoštolov, ktorí v našej kresťanskej tradícii patria nerozlučne spolu, hoci nepracovali vedľa seba tak ako napríklad Cyril a Metod. Nazývame ich apoštolskými kniežatami pre ich výnimočné postavenie a úlohu, ktorú zohrali v prvotnej Cirkvi. Obaja zomreli mučeníckou smrťou v Ríme (aj keď zrejme nie v rovnakom čase) a tam sú uctievané aj ich hroby. Preto ich Cirkev v Ríme už od svojich raných čias považovala za zakladateľov nového, duchovného Ríma, na rozdiel od mytologickej dvojice bratov Romula a Rema, ktorí kládli základy mestských hradieb.

Tým, že všetky evanjeliá nám približujú osobitné postavenie Petra v zbere apoštolov, a vďaka mnohým listom, ktorých autorstvo pochádza od apoštola Pavla, máme možnosť vidieť aj mnohé ich ľudské vlastnosti, no predovšetkým duchovnú cestu, ktorou prešli vo svojom nasledovaní Krista.

Peter bol výbušnej, či skôr impulzívnej povahy, no nestálej. Pritom však veľkodušný a veľmi úprimný. Charakterovo nebol skalou, a určite nie oporou pre ostatných apoštolov v rozhodujúcich okamihoch Ježišovho života. Prvým významným momentom jeho života bolo povolanie od rybárskych sietí k loveniu ľudí. Už pri tomto prvom stretnutí s Ježišom mu bola naznačená ako jedinému apoštolovi i ďalšia zmena – jeho meno už nebude Šimon, ale Peter, skala. Ďalšou etapou jeho duchovnej cesty bolo vyznanie Ježišovho božstva pri Cézarei Filipovej, kde však Peter ešte nechápal mesiášske poslanie. Najťažšiu etapu však prekonal počas Ježišovho umučenia. Tam musel prijať Ježišov kríž, pred ktorým chcel kedysi svojho Majstra uchrániť.

Pavol bol úplne inej povahy. Vzdelaný, nesmierne vytrvalý a húževnatý. Šavol bolo jeho hebrejské meno, Pavol vedľajšie, rímske. Aj v jeho prípade však akoby tieto dve mená vyjadrovali dve úplne rozdielne etapy jeho života, ktorých prelomom sa stalo jeho stretnutie s Kristom na ceste do Damasku. Odvtedy sa stredobodom jeho života stal Kristus – ukrižovaný a vzkriesený. Pochopil a zakúšil, že úspech nemal vtedy, keď ohlasoval evanjelium v sile svojho slova a ľudskej múdrosti, ale len vtedy, keď ohlasoval Pánov kríž.

Duchovná cesta oboch týchto apoštolov nám potvrdzuje, že škola viery nie je nejaký víťazný pochod, ale ustavičné putovanie posiate utrpením a láskou, skúškami i vernosťou, ktorú treba denne obnovovať. Dva úryvky evanjelií, ktoré má táto slávnosť (na vigíliu a vo dne), jeden s Petrovým vyznaním viery a druhý s vyznaním lásky, symbolicky vyjadrujú začiatok a koniec cesty týchto apoštolov, predstavenej aj nám. Toto je zmysel nasledovania Krista, keď viera, vyznaná navonok, vnútorne oživovaná a upevňovaná opakovanou snahou o vernosť, prerastie do lásky, ktorá je ochotná ponúknuť aj svoj život.

Ján Víglaš

Oznamy

V piatok je Prvý piatok v mesiaci. Spovedať budeme v Po-St od 17,30 h. a vo Št a Pi už od 17,00 h.

V sobotu je Fatimská sobota, po skončení omše sa budeme modliť rozjímavý svätý ruženec.

V nedeľu je Prvá nedeľa v mesiaci, po litániách a eucharistickom požehnaní sa uskutoční výmena ružencových tajomstiev.

V stredu na sviatok sv. Petra a Pavla bude zbierka „Halier sv. Petra“

Slávnostné ukončenie školského roka bude v stredu 29.júna.

Úmysly apoštolátu modlitby Júl 2011

Všeobecný: Aby kresťania prispievali k zmierňovaniu hmotného i duchovného utrpenia postihnutých chorobou AIDS, predovšetkým v najchudobnejších krajinách.

Misijný: Za veriacich, ktorí pracujú na misijných územiach, aby boli svedkami evanjeliovej radostnej zvesti a živými znakmi Kristovej lásky.

Úmysel KBS: Aby deti a mládež s väčšou ochotou počúvali a nechali sa formovať kresťanskou náukou a popri oddychu venovali viac času modlitbe a počúvaniu Božieho Slova.

Sväté omše v 13. týždni cezročného obdobia - (A)

27.VI. pondelok « *Missa Tridentina* »

18.00 *Na poďakovanie za dar kňazstva (13. výročie)*

28.VI. utorok - sv.omša zo Slávnosti sv. Petra a Pavla, apoštolov

18.00 *Za farníkov*

29.VI. streda - sv. Petra a Pavla – Slávnosť- prik. sviatok

18.00 *Za žiakov, študentov a ich učiteľov*

Lektori: Pešková, Blahová

30.VI. štvrtok - sv.omša zo Slávnosti Božského Srdca

Ježišovho

18.00 *Za + Jána a Emila*

1.VII. piatok Božské Srdce Ježišovo - Slávnosť

18.00 *Za Ľánu, Annu a syna Antona*

Lektori: Hájičková, Vráblová

2.VII. sobota *Návšteva Panny Márie- sviatok*

8.00 *Za dobrodincov a ich úmysly*

Upratovanie kostola č.d. 151 - 175

3.VII. 14.nedeľa cezročného obdobia – (A)

Výročie posvätenia farského kostola 3.júla 1803 - Slávnosť

8.00 *Za Ľánu*

Lektori: Hrdlovičová, Šuplatová

10.00 *Za farníkov*

Lektori: Polanská, Kordošová

Liturgický kalendár

27.VI. pondelok sv.Ladislav, sv.Cyril Alexandrijský, biskup a učiteľ Cirkvi

28.VI. utorok sv. Irenej, biskup a mučeník

29.VI. streda sv. Peter a Pavol, apoštoli – Slávnosť – prik.sviatok

30.VI. štvrtok Prví svätí mučeníci v Ríme

1.VII. piatok Najsvätejšie Srdce Ježišovi – Slávnosť – prvý piatok

2.VII. sobota Návšteva Panny Márie- sviatok

Slovo na dnes

Ak človek nemá rodinu, hlavne deti, to má čosi do seba. Najlepšie to vidím, keď sú deti na prázdninách. To je obrovský priestor pre ľudskú genialitu, aj pre Ducha Svätého. More času, pokoj, málo starostí, poriadok. Cirkev tuto atmosféru vytvorila, len je vo všeobecnosti frustrovaná. Prostriedok sa stal cieľom. Nenaučili nás tento potenciál energie premeniť na veľké osobnosti a veľké služby.

Toto naše kresťanstvo je konzumné. Podobné a poplatné našej dobe. Pásať sa na druhých a využívať príležitosti, čakať na povel alebo rozkaz. Nenaučili nás tvoriť, lebo je to riziko a týchto ľudí je ťažko ovládať. Za takým človekom sú fakty ako za katolíckou matkou detí. Ako nás v oblasti vedy oslobodil Teilhard de Chardin, tak v oblasti teológie musí prísť veľká, silná osobnosť. Cestu jej možno pripravovať modlitbou za ľudí plných Ducha. Musíme byť citliví aj na znamenia doby. Mení sa aj ideál, jeho kritériá a znaky. Osobnosťou už dnes nemôže byť izolovaný človek, ale človek zo „zástupu“, ktorému ľudia rozumejú a je stelesnením ich nádejí, najkrajších snov a plánov.

Prežívame dedline tohto politického modelu. Socializácia bude pokračovať, len moskovská diktatúra musí zákonite ustúpiť. Keby toto naše vedenie vedelo! Nedali by sa tak jednoducho očierňovať a spájať so starým, mŕtvym svetom, lebo my sme sa za cenu veľkých obetí a strát dostali už do nového sveta, sme jeho budovatelia, jediní, skoro jediní záchrancovia veľkých duchovných hodnôt, bez ktorých život prestáva byť ľudský a mohli by sme sa dostať až do vedenia nového sveta, k jeho projektom a základom, keby sme sa oslobodili, ako nás Kristus oslobodil, a tak nám určil aj miesto v spoločnosti.

Prišiel do kancelárie muž, sadol si, prehodil nohu cez nohu a zahlásil:

- Dajte mi potvrdenie, že vystupujem z Cirkvi.
- Ľutujem, ale my vám to potvrdenie nemôžeme dať, my nie sme spolok, ktorý by viedol evidenciu členov, vyberal poplatky, prijímal nových členov a neposlušných vylučoval.
- Ja som študoval Bibliu a vidím, že všetko, čo tu hlásate, je podvod. Čakal diskusiu.
- Ak si prinesiete nejaké tlačivo, kde by to od vás vyžadovali, my vám to potvrdíme. Odišiel sklamaný. Myslel si, že ho niekto bude prosiť, prehovárať alebo podplácať.

Na jar pani riaditeľka materskej školy s kolektívom zobrali deti a išli s kyticou ruží na Slavín pokloniť sa padlým sovietskym vojakom. Tu deťom rozprávali, ako bojovali sovietski hrdinovia, ako obetovali svoje životy za oslobodenie, ako za nás zomreli a že tuná mnohí z nich odpočívajú. Keď skončila krátky, jednoduchý a dojímavý príhovor, s kyticou v rukách sa opýtala:

- A teraz, milé deti, čo urobíme?
- Pomodlíme sa, odpovedali skoro zborovo a než sa spamätala, všetky kľáčali na dlážke a ako ktoré vedelo, tak sa modlilo.

V divadle bola mikulášska nádielka, boli tam pozvané deti zo škôl a závodov, dostávali darčeky. Prišiel Dedo Mráz v červenom plášti, bielom kožúšku a v baranici, deťom sa predstaví a hovorí:

- Hádajte, deti, odkiaľ som prišiel? A deti zborovo:
- Z neba!

- Ale vôbec nie, nebo nejestvuje, ja som prišiel z Ču-, nikto nič, z Čukot-, zasa nič, - no z Čukotky!

Deti boli smutné. Nikto nič nevie o Čukotke. Dávali im pekné darčeky z rozličných závodov, ale chceli ich okradnúť o najkrajší sen.

Matka išla s dvoma deťmi na cintorín. Pri susednom hrobe plakala pani. Dieťa sa jej pýtalo, prečo plače? Že ona tam pochovala malého Dušana. Chlapček jej povedal, aby neplakala, nech ide do nemocnice ako ich mama a prinesie si nového. To ale už nebude Dušanko. Na tom nezáleží, nech si zoberie, čo jej dajú.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“ výber

XVIII. Ježiš ma volá k dokonalosti.

Prosbá: Proším o milosť, aby mi nikdy nechýbala túžba po svätosti a dokonalosti.

1 Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch. A keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci.

Otvoril ústa a učil ich: „Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš Nebeský Otec...“ (Mt 5,1-2. 48)

2. To, čo Ježiš žiada i v týchto slovách evanjelia, je vysoká škola života. Ježiš stavia pred tých, ktorí sa ho rozhodnú nasledovať, vysokú latku života. Žiada nový, dokonalý, svätý život. Pri prvom pohľade by človek z toho mohol dostať strach a chcel by cúvnuť, možno povedať: Ja na to nemám! Všimnime si v evanjeliu — Ježiš poznal slabosť svojich apoštolov. Poznal i to, že ho jeho vlastní apoštolí, ktorých si sám vyvolil, nepochopia, opustia, zradia, zlyhajú.

Predsa však v evanjeliu nenájdeme, žeby Ježiš odvolal čo len jedno slovo zo svojej výzvy k dokonalosti života. Ježiš nepozýva k dokonalosti života preto, aby ľudí trápil. Vie, že človek je pre túto dokonalosť konštruovaný, a nebude môcť byť plne človekom bez nej. Dokonalosť a svätosť života nie je výnimočný stav nášho života, je to jediná možnosť, ako sa dostať k plnosti života. Najväčší smútok, ktorý by mohol mať kresťan, je smútok z toho, že nie je svätý. Pravdou je však i to, že ak nás Ježiš k niečomu volá, tak nám aj zo svojej strany dáva všetko pre to, aby sme to dosiahli.

3. Skontrolujem si svoj osobný postoj k svätosti a dokonalosti, túžbu bojovať proti zlu v sebe samom. Som smutný z toho, že nie som svätý? Ako to bolo doteraz a ako to bude v mojom živote odteraz?

Pokiaľ budem žiť, nikdy nebudem môcť povedať, že som dokonalý. Takým sa môžem iba stávať. Boh nás stvoril ako tvorcov, ktorí majú spolupracovať na dokonalosti života a sveta.

Po spoločných modlitbách a prosbách o svätosť sa modlí mladé dievča v kaplnke takto: Pane, daj, aby som to bola ja!

Záver: *Modlím sa, aby mi nikdy nechýbala túžba po dokonalosti a svätosti života.*

Jozef Šuppa SJ „Pán ma povolal“

Škorpión

Jeden mních sedel na brehu potoka, aby si v pokoji zarozjímaval. Keď otvoril oči, zbadal škorpióna, ako padol do vody a zúfalo bojoval, aby sa udržal na hladine a prežil.

Mních sa nad ním zľutoval, ponoril ruku do vody, chytil ho a položil na breh. Škorpión sa prudko zvrtol a bolestne ho pichol.

Mních sa pustil znova do rozjímania a keď otvoril oči, videl, že škorpión zasa padol do vody a zachraňoval sa zo všetkých síl. Mních ho znova vytiahol a škorpión opäť svojho záchrancu pichol, že až od bolesti vykrikoval.

To isté sa stalo tretí raz. Mníchovi vyhrkli slzy. Roľník, ktorý to všetko videl, povedal: „Prečo stále pomáhaš tomu biednemu tvorovi, ktorý ti namiesto poďakovania spôsobuje takú bolesť?“

„Lebo obidvaja konáme podľa svojej prirodzenosti,“ odpovedal mních. „Škorpión je na to, aby pichal a ja na to, aby som bol milosrdný.“

A načo si ty?

Bruno Ferero „Niekedy stačí jeden slnečný lúč“

Lectio divina Dať Boha na prvé miesto

Mt 10,37-42

(Ježiš povedal svojim apoštolom:)

³⁷Kto miluje otca alebo matku viac ako mňa, nie je ma hoden. A kto miluje syna alebo dcéru viac ako mňa, nie je ma hoden. ³⁸Kto neberie na seba svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden. ³⁹ Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho.

⁴⁰Kto vás prijíma, mňa prijíma, a kto mňa prijíma, prijíma toho, ktorý ma poslal. ⁴¹ Kto prijíma proroka ako proroka, dostane odmenu proroka. Kto prijíma spravodlivého ako spravodlivého, dostane odmenu spravodlivého. ⁴²A kto by dal piť jednému z týchto maličkých čo len za pohár čerstvej vody ako môjmu učeníkovi; amen, hovorím vám, nepríde o svoju odmenu.

Ďalšie čítania: 2 Krľ 4,8-12.14-16; Ž 89,2-3.16-19; Rim 6,3-4.8-11

ČÍTANIE:

Ježiš vie, že naša ľudská prirodzenosť nás vedie skôr k tomu, aby sme žili pre seba samých ako pre Boha. Preto Ježiš používa tento silný jazyk, aby sme sa skutočne zamysleli nad tým, čo sa tým myslí a aká je cena nasledovania.

Boh žiada, aby naša prvoradá vernosť patrila jemu. On musí ísť na prvé miesto, aj pred ľuďmi, ktorých milujeme

najviac. Dôležité je, aby sme to, čo tu Ježiš hovorí, nepochopili zle. Nechce tým povedať, že zodpovednosť za rodinu nie je dôležitá. Biblia má veľa čo povedať o rodine a zlyhanie v starostlivosti o ňu sa v 1 Tim 5,8 odsudzuje ako zapretie viery. Je to otázka našich priorít: Boh musí mať prvé miesto.

Ježiš potom pridáva obraz, ktorý musel byť pre prvých poslucháčov veľmi šokujúci: Majú byť pripravení „vziať na seba svoj kríž“. Určite to muselo v ich myšliach vyvolať živú spomienku na jedného z ich krajanov, odsúdeného rímskymi okupantmi. Museli byť ohromení myšlienkou na ťarchu kríža, na ktorom mal umrieť pokorujúcou a neznesiteľne bolestivou smrťou.

Veľký paradox kresťanskej viery sa dá zhrnúť do pár slov: „Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho“ (v. 39). Upustením od voľby žiť pre seba samých a podriadením sa Kristovi ako Pánovi získavame život. Táto výzva je náročná a vyžaduje si úplné podriadenie sa. Ale odmena je neoceniteľná: „život v plnosti“ (n 10,10), už teraz a aj vo večnosti.

Ježiš učí, že tí, čo mu slúžia, dostanú odmenu, ale nešpecifikuje, o akú odmenu ide. Malé skutky, ako dať piť niekomu, kto slúži Bohu, nemusí nikto oceniť, ale Bohu to neunikne. Keď vítame blížnych kresťanov, vítame Ježiša. Prijímaním ľudí, ktorí nám prinášajú Božie slovo, prijímame tú istú odmenu, ktorú prijímajú oni.

MEDITÁCIA:

Aká je vaša odpoveď na Ježišove požiadavky v tomto úryvku?

Uvažujte nad svojimi prioritami. Má služba Bohu väčšiu prioritu ako čokoľvek iné?

Čo tým podľa vás Ježiš myslí, keď hovorí o tom, že máme vziať kríž na svoje plecia a nasledovať ho?

Prečítajte si úryvok z 2 Krľ 4,8-16. Ako sa to týka dnešného evanjeliového čítania a čo sa môžeme naučiť z príkladu, ktorý nám zanechala táto žena?

Čo môže byť tou odmenou, o ktorej Ježiš hovorí vo veršoch 40-42?

MODLITBA

V pokornej modlitbe prídte pred Boha. Proste ho, aby vám dal poznať, ako mu máte dnes odpovedať.

KONTEMPLÁCIA:

Rozjímajte nad týmito veršami z Rim 6,3-4.12-13: „Alebo neviete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Krista Ježiša, boli sme pokrstení v jeho smrť? Krstom sme teda spolu s ním boli pochovaní v smrti, aby sme tak, ako bol slávou Otca vzkriesený z mŕtvych Kristus, aj my vstúpili na cestu nového života. Nech teda nekraľuje hriech vo vašom smrteľnom tele. Neposlúchajte jeho žiadosti a neposkytujte hriechu svoje údy ako nástroje nespravodlivosti, ale oddajte sa Bohu ako tí, čo vstali z mŕtvych a žijú, a svoje údy poskytnúte Bohu ako nástroje spravodlivosti.“

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku